
Živa
voda
BRAT YUN

BRAT YUN

ŽIVA VODA

Uredil Paul Hattaway

ZALOŽBA
DRUŽINA

Ljubljana
2024

»Brat Yun je vnet in goreč za Jezusa. Prepričan sem, da bo med Gospodovimi maziljenci naslednje generacije, ki bodo gradili Božje kraljestvo v najbolj hudih krajih na zemlji. Cenim in spoštujem tega velikega Božjega služabnika.«

Reinhard Bonnke,
nemški evangelist in ustanovitelj organizacije Kristus
za vse narode

»Življenje brata Yuna je tako popolnoma prežeto z Jezusom, da ga nobena predstavljiva stiska ali preganjanje ne more ustaviti, da bi bil več kot zmagovalec.«

Rolland in Heidi Baker,
misijonarja v Afriki in direktorja
organizacije Iris Global

Na zadnji, véliki dan praznika je Jezus vstal, zaklical in rekel: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije, kdor veruje vame. Kakor pravi Pismo: 'Iz njegovega osrčja bodo tekle reke žive vode.'« To pa je rekel o Duhu, ki ga bodo prejeli tisti, ki so sprejeli vero vanj. Duh namreč še ni prišel, ker Jezus še ni bil poveličan.

Jn 7,37-39

Knjigi na pot

Kdor je prebral knjigo brata Yuna *Nebeški človek* in/oz. slišal njegova pričevanja, ki jih je imel (leta 2017) tudi v Sloveniji, ve, da je to človek, ki je bil zaradi vere v Jezusa Kristusa skupno več kot deset let v kitajskih zaporih. Leta 1997 ga je Gospod čudežno rešil iz najbolj strogo varovanega zapora in mu pomagal, da je srečno »ušel« iz Kitajske. Skupaj z ženo, sinom in hčerko je dobil zatočišče v Nemčiji. Zdaj oznanja po vsem svetu.

Brat Yun je voditelj kitajskih hišnih cerkva in nadzornik največjega misijonskega gibanja, ki se imenuje Nazaj v Jeruzalem. Evangelij želi prinesti tudi budistom, hindujcem in muslimanom.

Naslov druge knjige brata Yuna, ki jo imamo zdaj tudi v slovenskem jeziku, je *Živa voda*.

Ta izraz nam verjetno ne pove toliko kot Izraelcem oz. prvim kristjanom. Ko je Bog vodil Izraelce v obljubljeno deželo, so šli skozi Rdeče morje (skozi smrt), v puščavi pa jim je dal vodo iz skale. Tako je dokazal, da je gospodar nad smrtjo in življenjem.

Judje obhajajo vsako leto – v drugi polovici septembra oz. prvi polovici oktobra – šotorski praznik kot spomin na življenje v puščavi. Ob tem se že vnaprej veselijo blagoslovov mesijanske dobe (prim. Zah 14,16-19). Obhajajo ga osem dni. Še v Jezusovem času so prvih sedem dni šli vsako jutro v procesiji do vodnjaka Gihon. V vodnem bazenu Síloa je duhovnik zajel vodo, zbor pa je ponavljal vzklik iz knjige preroka Izaija: *Z veseljem boste zajemali vodo iz studencev odrešenja (Iz 12,3).* Nato so se med prepevanjem aleluje povzpeli k templju in vstopili skozi studenčna vrata. Duhovnik je pri oltarju skozi srebrn lijak izlil vodo na zemljo. Zadnji dan pa je duhovnik izlil vodo čez zidove Jeruzalema kot znamenje blagoslova, ki naj se od (prek) Izraela

razlije na vsa ljudstva. Takrat je izbruhnilo veselje ljudstva v pričakovanju Mesija, v hrepenenju po svobodi in svetovni prevladi. Prebrali so tudi odlomek iz knjige preroka Ezekijela, v kateri v 47. poglavju piše o reki, ki izvira izpod tempeljskega praga in postaja vedno večja.

Ko se izlije v morje, v okužene vode morja, postane voda spet zdrava. Vsa živa bitja, ki tam mrgolijo, bodo oživela, kamor koli bo prišla reka; rib bo silno veliko. /.../ Njegovo listje ne bo ovenelo in sadja mu ne bo zmanjkalo. Vsak mesec bo rodilo nov sad, kajti voda, ki ga napaja, teče iz svetišča. Njegov sad bo za jed in njegovo listje za zdravilo (Ezk 47,8-12).

Ezekijel (kar pomeni »močan je Bog«) je leta 597 šel z izraelskim kraljem v babilonsko sužnost in tam tolažil svoje ljudstvo ter jim vlival upanje na rešitev, ki je prišla po sedemdesetih letih.

Na zadnji, véliki dan praznika, je Jezus vstal, zaklical in rekel: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije, kdor veruje vame. Kakor pravi Pismo: 'Iz njegovega osrčja bodo tekle reke žive vode'« (Jn 7,37-38). Jezusove besede so povezane s to simboliko judovskega obreda in z obljubo Svetega Duha, ki se bo razlil nad vse narode sveta.

To se je zgodilo v Jeruzalemu na binkoštni praznik, nadaljuje pa se v vsej zgodovini Cerkve, na vseh koncih sveta do sedanjosti. Brat Yun je eden teh pričevalcev, ki opisuje v knjigi *Živa voda*, kako se po letu 1974 kljub preganjanju širi Božje kraljestvo na Kitajskem in po svetu.

Yunova razmišljanja v tej knjigi so kot »živa voda«, ki namaka naše duše in jih oživlja.

Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih! Podari nam svoje darove, poživi naša molitvena in župnijska občestva. Spremeni našo puščavo v dišeč in rodoviten vrt.

Janez Šket

Uvod

Pričevanje brata Yuna, zapisano v knjigi *Nebeški človek*, je od svoje objave leta 2002 globoko vplivalo na življenja več sto tisoč kristjanov po vsem svetu. V veselje mi je, da sem zdaj povabljen k sodelovanju pri izdaji te spremljevalne knjige, *Živa voda*.

Leta 1997 je brat Yun na vztrajanje tamkajšnjih vernikov zapustil Kitajsko. S tem se je začelo njegovo služenje ljudem po vsem svetu. Od takrat je sodeloval na več kot tisoč srečanjih v državah po vsej Afriki, Aziji, Severni Ameriki, na Bližnjem vzhodu in Južnem Pacifiku ter v skoraj vseh evropskih državah. O Kristusovi ljubezni in njegovem klicu k srčni predanosti govori tako prepričljivo, da so bili številni ljudje blagoslovljeni in spremenjeni povsod, kamor je Bog Yunu dovolil iti.

Ko razmišljam o svoji osebni izkušnji s služenjem brata Yuna, pomislim na njegov živ zgled, kaj pomeni ostati resnično ponižen. Vidim, da je pripravljen služiti vsakomur, ki ga sreča, brez najmanjšega pomisleka ali zadržkov. Yun deli Božjo besedo prav tako zavzeto na velikih srečanjih s tisočimi ljudmi kot na majhnih bibličnih študijah z nekaj posamezniki. Dosledno se izogiba vsakršni želji po slavi ali javni pohvali ljudi. Yun pogosto ostane več ur in moli s tistimi, ki ostanejo po njegovem govoru. Ne pove le nekaj besed in gre naprej, ampak se za vsakega človeka resnično zanima. Posveča mu vso pozornost, ravno tako, kot je to delal Jezus. Večkrat sem videl, kako je Yun pokleknil in prosil ljudi v molitveni vrsti, naj molijo zanj.

Zame je izjemno, ko sem priča nepremagljivi sposobnosti brata Yuna, da ljudi pridobi za Jezusa. Nekateri so menili, da bo zunaj Kitajske le stežka dosegel enak vpliv, kot ga je imel, preden je zapustil domovino. Vendar sem, ko z njim potujem po zahodnem svetu, nenehno presenečen nad

številom ljudi, ki jih pripelje h Kristusu. Na letališčih, v restavracijah ali v hotelskih avlah se pogosto zgodi, da Yun poklekne na tla in moli nad posameznikom, ki s solzami v očeh odpira svoje srce Gospodu.

Občasno poskušam z razdalje analizirati razliko med njegovimi metodami pridobivanja duš in tistimi, ki jih običajno uporablja večina zahodnih kristjanov. Spoznal sem, da to nima nič opraviti z metodologijo, ampak je vse povezano z odnosom. Yun hodi tesno z Jezusom Kristusom in naravno je, da se ta bližina prenaša tudi na druge okoli njega. Nekristjane pogosto pritegne evangelij, ker čutijo Božjo ljubezen in navzočnost, ki se prelivata skozi brata Yuna.

Nebeški človek je ganil in prebudil številne ljudi. Le redki od teh ljudi bodo imeli priložnost, da brata Yuna slišijo v živo. *Živa voda* je bila pripravljena prav za takšne ljudi. V njej je zapisan izbor najbolj navdihujočih in izzivalnih sporočil, ki jih je Yun delil v zadnjem desetletju.

Ker kitajski kristjani poznajo najhujše preganjanje, imajo navadno drugačno perspektivo kot večina zahodno izobraženih učiteljev. Yunova sveža uporaba Svetega pisma lahko mnoge bralce pripelje do globlje hoje z Jezusom. Njegov klic k duhovni rasti jim bo ponudil drugačno vizijo njihovega dela za Božje kraljestvo.

Ta knjiga je razdeljena na tri dele.

Prvi del, *Svoboda v Kristusu*, vsebuje sporočila, ki se nanašajo na duhovno življenje vernika, zlasti na potrebo po odstranitvi vsega, kar lahko potencialno ovira naš odnos z Bogom. Ta temeljna načela postavljajo bistvene temelje za poznejša poglavja.

Drugi del, *Potoki žive vode*, govori o opremljanju vernikov za služenje v Božjem kraljestvu. Brat Yun uči o Božjih zahtevah za predajo, poslušnost in žrtvovanje ter pokaže, da Njegovo kraljestvo napreduje prek človeške šibkosti, in ne prek človeške moči. Yun bralce milostno popelje za roko in jim pokaže, kako lahko iz notranjosti vsakega

kristjana priteče živa voda in prinese osvežitev številnim žejnim dušam.

Tretji del, *Vojaki za Kristusa*, pojasnjuje ovire in nevihte, s katerimi se bodo učenci verjetno srečevali v življenju. Vendar pa brat Yun pokaže, da takšne težke preizkušnje kristjanom dejansko pomagajo na njihovi duhovni poti. Ta spoznanja izhajajo iz Yunovih osebnih izkušenj, ko je zaradi evangelija prenašal mučenje in bolečine. Kljub težkim izkušnjam pa Yunovo življenje in služenje zaznamujejo nalezljivo veselje, gorečnost za Boga in ljubezen do sočloveka. Kako je to mogoče kljub vsemu, kar je moral prestati, je nežna, a praktična spodbuda.

Znotraj teh sporočil vključuje *Živa voda* številne pripovedi iz Yunovega osebnega življenja. Odprto pripoveduje o svojih bojih in je odkrit o dolgem procesu plemenitenja in oblikovanja, skozi katerega ga je vodil Bog. Zato Yunovo poučevanje nosi pečat pristnosti. Bralec bo prepoznal glas nekoga, ki je šel skozi to, o čemer govori, in ne nekoga, ki zgolj posreduje lekcije, naučene iz učbenika.

Brat Yun je desetletja preživel na Kitajskem sredi ognjev preporoda. Videl je, kako Bog ukrepa na načine, ki si jih mnogi od nas lahko le predstavljamo. Kljub temu je pogosto žalosten, ko med Božjim ljudstvom vidi pomanjkanje poslušnosti in izgubo prave gorečnosti za Boga. V duhu ljubezni in ponižnosti nam Yun zaupa načela, ki jih je dobil od Gospoda.

Vsakemu človeku in vsaki Cerkvi želi ponuditi izkušnjo, ki jo je sam spoznal o potokih žive vode, obljubljenih vsem, ki verujejo v Jezusa Kristusa.

Molim, da bo *Živa voda* prinesla olajšanje milijonom kristjanov, katerih hoja z Bogom je postala suha in neplodna. Nedvomno je vir Žive vode samo v Jezusu Kristusu.

Paul Hattaway

1. Kesanje

Jaz grajam in vzgajam tiste, ki jih ljubim: bodi torej goreč in se spreobrni.

Raz 3,19

Med največjimi misijonarji na Kitajskem v dvajsetem stoletju je bila samska Norvežanka po imenu Marie Monsen. Čeprav se še nisem niti rodil, ko je služila po vsej moji domači provinci Henan, sem slišal veliko zgodb starejših bratov in sester, ki so jo poznali in jih je njeno služenje blagoslovilo.

Marie Monsen je bila luteranska misijonarka, vendar sta jo njena gorečnost in brezkompromisno sporočilo pogosto spravila v nasprotje z njeno misijonsko družbo. Cerkveni voditelji so mi povedali, kako zelo je Monsenova ljubila kitajsko ljudstvo, zlasti Gospodovo družino, in kako je bila pripravljena storiti vse, kar je bilo treba, da bi služila Jezusu. V tistih časih (v dvajsetih in tridesetih letih prejšnjega stoletja) je bilo življenje tujih misijonarjev na Kitajskem izjemno težko. Povsod, kamor so šli, so se morali spopadati s strašnim nasprotovanjem, množicami razbojnikov, ki so se klatili po podeželju, in uničujočo državljansko vojno. Monsenova je imela eno glavno sporočilo, ki ga je pridigala povsod, kamor je šla. Učila je, da se mora človek, če želi biti Kristusov sledilec, najprej temeljito pokesati svojih grehov. S tem ni mislila le na to, da morajo ljudje priznati svoje grehe in prositi za odpuščanje. To je le prvi korak. S tem je mislila, da morajo vse svoje življenje, želje, motive in načrte predati Bogu. Vsak kristjan mora umreti zase in svojo preteklost, sedanjost in prihodnost popolnoma predati Gospodu Jezusu Kristusu. Eden njenih najljubših svetopisemskih odlomkov je bil:

Rotim vas torej, bratje, po Božjem usmiljenju, da date svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev, ki bo vaše duhovno bogoslužje. In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega mišljenja, da boste razpoznavali, kaj je Božja volja, kaj je dobro, zaželeno in popolno (Rim 12,1-2).

Občasno je sveta Božja jeza prišla nad Marie Monsen in pogosto je obsodila svoje kolege misijonarje in kitajske cerkvene voditelje za njihovo mlačno zavezanost in skrivne grehe. Mnogim je rekla, da so hinavci, in nikoli se ni bala postaviti standarda Božje svetosti. Misijonarje je pogosto spraševala, ali so res kdaj doživeli ponovno rojstvo v Kristusu in ali so mu popolnoma predali svoja življenja. To je moral biti šok za mnoge misijonarje, ki naj bi zapustili vse, da bi služili Kristusu na drugem koncu sveta. Več kot nekaj od njih pa je bilo obsojenih s preiskujočo lučjo Svetega Duha in niso mogli z gotovostjo reči, da so se kdaj spreobrnili. Monsenova je vodila številne svoje somisijonarje v osebni odnos z Jezusom.

Ker je bila večina henanskih kristjanov v predkomunistični dobi tako močno izzvana, da se temeljito pokesajo in so v pravem odnosu z Bogom, so lahko bolje vzdržali viharje preganjanja, ki so prizadeli kitajsko Cerkev v petdesetih, šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Slišal sem nešteto zgodb o moških in ženskah, ki so v tem času žrtvovali svoja življenja kot mučenci za Jezusa. Nekemu pastorju so okoli vratu nataknili zanko in moral je stati na vrhu treh miz, postavljenih druga na drugo. Pastorjeva žena, otroci in širša družina so bili poklicani na policijsko postajo, da bi bili priča prizoru. Policisti so osorno izjavili: »Imaš dve možnosti! Ali se odločiš, da boš še naprej verjel v Jezusa, ali pa zanikaš Jezusa. Odloči se zdaj!«

Ostareli pastor je pogledal v oči svoje ljubljene družine, a vedel je, kaj mora storiti. Mirno je napovedal: »Tudi če mi

odsekaš glavo in moja kri prekrije tla, ne bom nikoli zatajil Jezusa.«

Takoj so policisti brcnili v noge spodnje mize, zaradi česar se je struktura zrušila. V trenutku se je zanka zategnila in pastor je za vedno odšel k Jezusu Kristusu.

Zaradi zgleda mnogih bogaboječih ljudi, kot je ta, Cerkev v moji provinci, ki je pred letom 1949 štela le na desettisoče vernikov, šteje danes na milijone. Učenci iz Henana so bili poslani po vsej Kitajski kot ambasadorji dobre novice.

Ko sem potoval po svetu, sem spoznal, da je sporočilo, kakršnega so Marie Monsen in drugi misijonarji pridigali na Kitajskem, danes zelo potrebno. Kesanje je temeljni ključ do krščanskega življenja, vendar je bil to marsikje zanemarjen princip. V neštetih današnjih Cerkvah so pridigarji razvodenili svoje sporočilo, tako da ni preveč podobno evangeliju, kot je opisan v Svetem pismu.

Namesto da bi ljudje slišali, da je Božje kraljestvo na voljo vsem tistim, ki so pripravljeni zapustiti svet in z vsem srcem slediti Jezusu, se vsako nedeljo pridiga na tisoče pridig, v katerih je Jezus predstavljen le kot Odrešenik, ne pa tudi kot Gospod in Učitelj. Ljudem je rečeno: »Jezus vam bo pomagal, vas blagoslovil, vam odpustil in vam dal moč.« Zelo malo pa se govori o kesanju, ponižnosti in žrtvovanju.

Vidite, vsi smo poklicani, da tečemo na tekmi za Jezusa in kesanje je izhodišče te dirke. Nesmiselno je poskušati teči na dirki, če sploh nikoli nisi prišel do štartne črte! To je problem mnogih današnjih vernikov. Poskušajo slediti Gospodu, vendar se nikoli niso zares pokesali in svojega življenja predali Jezusu Kristusu. Rezultat lažnega evangelija, ki je danes tako razširjen, je mogoče videti v cerkvah, polnih polovičarskih kristjanov, katerih življenja so še vedno osredotočena na sebičnost in načela sveta.

Jezus je prišel, da prinese Božje kraljestvo na zemljo. Prišel je, da popolnoma spremeni posameznike, družine in

17. Speča Cerkev, zbudi se!

Poleg tega poznate čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudite iz spanja, zdaj je naša rešitev bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli.

Rim 13,11

Preden sem leta 1997 zapustil Kitajsko, sem imel zelo pozitiven vtis o zahodnem krščanstvu. Misijonarji, ki so prišli na Kitajsko, so bili zelo pobožni moški in ženske. Prenašali so veliko nasprotovanj in na stotine jih je zaradi evangelija prelilo svojo kri na kitajskih tleh.

Po prihodu v Nemčijo so me namestili v begunski center, medtem ko je vlada obravnavala mojo prošnjo za bivanje. V teh mesecih sem vsako nedeljo hodil v luteransko cerkev v soseski. Nisem razumel niti besede nemško in nihče v cerkvi ni vedel, kdo sem, vendar sem vsako nedeljo zvesto sedel tam in opazoval nenavadno dogajanje. Pastor se je povzpel na svojo dvignjeno prižnico, medtem ko ga je občestvo štirih ali petih starih žensk opazovalo. Zdelo se je, da nosi težka bremena, na njegovem obrazu ni bilo videti veselja ali življenja. Prebral je molitev iz knjige in nato nekaj časa pridigal. Izkoristil sem priložnost in poskušal posnemati njegove besede, da bi se navadil na ta nenavaden nov jezik.

Ko se je bogoslužje končalo, je pastor odhitel k vratom, da bi lahko stisnil roke petim ali šestim, ki smo se ga udeležili. Ves ta nenavaden proces me je zelo prizadel. Jasno je bilo, da so pastor in njegova majhna čreda vsi prišli na srečanja z bremeni sveta na hrbtu in vsi so se vrnili domov v popolnoma enakem stanju. Ker sem na Kitajskem odraščal sredi preporoda, je bil to zame hud šok. Pozneje sem spoznal, da vsa cerkvena občestva v Nemčiji ali na Zahodu niso tako slaba, kot je bilo občestvo v moji prvi izkušnji,

vendar večini manjka prava Jezusova navzočnost. V nekaterih cerkvah morda igrajo glasnejšo glasbo ali so na zunaj videti energične in vesele, vendar to ne pomeni nujno, da je Jezusova navzočnost v njihovih srcih bolj prisotna kot v stari luteranski cerkvi. Jezus je dejal: *»Božje kraljestvo ne pride takó, da bi zbujalo pozornost. Tudi ne bodo govorili: 'Glejte, tukaj je' ali 'Tam je,' kajti glejte, Božje kraljestvo je med vami« (Lk 17,20-21).*

Potem ko so mi nemške oblasti leta 1998 odobrile status begunca, mi je Gospod začel odpirati vrata za služenje po Evropi in nato v različnih delih sveta. Od vsega začetka sem razumel, da je bil del razloga, zakaj mi je Bog dovolil zapustiti Kitajsko, ta, da pomagam speči zahodni Cerkvi, da se prebudi! Sporočilo, ki ga morajo kristjani slišati, je enako tistemu, ki ga je Jezus povedal Cerkvi v Sardah: *Poznam tvoja dela: imaš ime, da si živ, pa si mrtev. Bodi čuječ in okrepi, kar je ostalo in je na tem, da umre, kajti nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred mojim Bogom. Spomni se torej, kako si prejel in slišal, dŕži se tega in se spreobrni (Raz 3,1-3).*

Zaspana Cerkev ne more doseči izgubljenega sveta.

Sveto pismo pravi, da je vse človeštvo duhovno mrtvo in da se utaplja v oceanu greha in hudobije. Če v svojem življenju ne slišijo evangelija, jih čaka večna kazen v peklu. To je tragično, saj je Jezus dejal, da je večna kazen v peklu *večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom (Mt 25,41)*, in ne za ljudi, ki so bili ustvarjeni po Božji podobi in podobnosti.

Edini način, da bodo slišali, da jim je Jezus pripravil pot, da se izognejo tej strašni usodi, je, da jim to povemo! Mnogi kristjani nekako mislijo, da je odgovornost nekoga drugega, da izgubljenim ljudem pove o Jezusu. Izmišljamo si številne izgovore, s katerimi poskušamo upravičiti svojo neaktivnost in olajšati svojo vest, toda Gospod pozna resnico. Sveto pismo nam jasno naroča: *Rešuj jetnike pred*

smrtjo in zadrži palico pred pokolom. Če porečeš: »Glej, tega nismo vedeli,« mar ta, ki tehta srca, ne bo tega opazil? Ta, ki varuje tvoje življenje, ve vse in vrača človeku po njegovem delu (Prg 24,11-12).

Časa je malo in kristjanom ne bo zadostovalo, če se bomo še naprej igrali igre, medtem ko milijoni ljudi okoli nas propadajo in gredo v pekel.

Verniki pogosto uporabljajo Razodetje 3,20 kot povabilo k odrešitvi. To pravi: *Glej, stojim pri vratih in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim in on z menoj (Raz 3,20).* Natančnejši pregled tega odlomka razkrije, da Jezus ni trkal na vrata src nevernikov, ko je izrekel te besede. Trkal je na vrata odpadniške Cerkve v Laodikeji. Jezus je stal pred vrati te Cerkve, trkal in prosil, naj ga spustijo noter! To je žalostna obtožba, vendar je Jezus v mnogih Cerkvah še vedno nezaželen gost. Mnogi še naprej delujejo v svoji neživljenjski religioznosti: *hlinili bodo pobožnost, ker so zapravili njeno moč (2 Tim 3,5).*

Prebudite se! Spreobrnite se! Naj Gospod Jezus pride v vaša življenja in v vaše Cerkve. On ljubi vse ljudi in dokler imate v sebi dih, še ni prepozno, da vas uporabi v svojo slavo.

Duhovno otopela Cerkev ali vernik je slaba priča za živega, vstalega Jezusa. Cerkev naj bi bila vadbeno in poveljniško središče za vojno, ne pa družabni klub za prijetnosti in hinavščino, v katerem ljudje ustno služijo Kristusu, medtem ko nočejo ubogati njegovih zapovedi. Ne samo, da Bog želi, da se prebudite, ampak ima za vas tudi delo, ki ga morate opraviti.

Ko sem potoval po svetu, sem spoznal veliko čudovitih bratov in sester. Pozorno poslušajo vsako izrečeno besedo, vendar v njihovem duhovnem življenju manjka pomembna stvar. Začeti morajo ubogati Božjo Besedo. Stopiti morajo korak naprej in postati izvrševalci Besede, ne le poslušalci. Jakob je dejal: *Postanite uresničevalci besede in ne le poslušalci, ki sami sebe varajo (Jak 1,22).*

Vidite, ko samo poslušate Božjo besedo, se vaše srce napolni z duhovno hrano. To je dobro, vendar je tam, da služi namenu. Ta namen je, da greste in hrano, ki jo imate, delite z lačnimi, da bodo tudi oni lahko spoznali Jezusa. Če boste Božje blagoslove zadržali samo zase, boste postali napihnjeni in bolni kristjani. Ko jih boste delili z drugimi, vam bo Sveti Duh dal še več, da jih boste lahko delili še več. To je čudovito.

Prav zdaj poteka največja bitka v zgodovini človeštva. Ne, ne gre za »vojno proti terorizmu«, ampak za veliko intenzivnejši in daljnosežnejši spopad! To je bitka za duše človeštva. Ta vojna vpliva na vsakega posameznika na svetu, saj so od njenega izida odvisne njihove večne usode. Satan si prizadeva, da bi s seboj v pekel potegnil čim več ljudi. Sveto pismo nam pravi: *Gorje pa zemlji in morju, ker je hudič sestopil k vama z veliko jezo, vedoč, da ima le malo časa (Raz 12,12).*

Če je bil kdaj na zemlji čas, ko se je hudičev bes kazal tako intenzivno, je to zdaj. Božje ljudstvo bi moralo biti zaposleno z delom svojega nebeškega Očeta, mu služiti in nagovarjati izgubljene, in to v kateri koli vlogi, h kateri ga Bog pokliče. Namesto tega na milijone kristjanov spi in smrči, medtem ko čakajo, da se Gospod vrne!

Če ste kdaj živeli na kmetiji, veste, da žetev potrebuje delavce, da jo poberejo. Danes želi Gospod za svoje kraljestvo požeti žetev duš, vendar ni dovolj poslušnih delavcev. V tem kontekstu podaja knjiga Pregovorov naslednja opozorila: *Kdor poleti spravlja, je preudaren sin, kdor ob žetvi spi, je sin sramote (Prg 10,5)*; in: *Lenuh jeseni noče orati, ob žetvi išče, pa ni ničesar (Prg 20,4).*

Čas je, da se prebudimo: *Prebúdi se, ki spiš, in vstani od mrtvih in razsvetlil te bo Kristus (Ef 5,14).*

Danes je na svetu več kot dve milijardi ljudi, ki se izpovedujejo za kristjane. Pomislite na to: dve milijardi ljudi, ki pravijo, da sledijo Jezusu Kristusu! To je osupljiva številka.

Zakaj je torej danes na svetu še vedno toliko dežel v stiski in toliko območij duhovne teme? Težava je v vrsti krščanstva, ki ga danes prakticira večina vernikov. Za nešteto milijonov ljudi je sledenje Jezusu le kulturna izkušnja. Vstop v Cerkev pomeni le malo več kot vstop v družabni klub, kjer lahko spoznajo nove ljudi in si izmenjajo prijazne besede o nepomembnih zadevah. Če Sveto pismo sploh berejo, ga berejo iz občutka dolžnosti, ne pa kot del odnosa z resničnim, živahnim in življenje spreminjajočim Avtorjem.

Jezusa pogosto predstavljamo kot zgodovinsko osebnost, ki je umrla na križu, in kot osebo iz prihodnosti, ki se bo nekoč vrnila, vendar le malo kristjanov danes zares pristno hodi z Jezusom in z njim deli svoje sanje, strahove in skrbi kot z ljubimcem in prijateljem. Na milijone vernikov po vsem svetu veže legalizem. Upoštevanje pravil, ki jih je ustvaril človek, je postalo pomembnejše od tega, da bi sprejeli Božjo roko in hodili z njim v hladu večera. Krščansko življenje je postalo preizkušnja vzdržljivosti, vse sledi življenja in veselja pa so že zdavnaj izhlapele!

Bratje in sestre, ne pustite se preslepiti; tako vezana Cerkev ne bo nikoli mogla rešiti nobene duše za Božje kraljestvo. Odzvale se bodo šele, ko se bodo soočili z resnico in milostjo Božje Besede, kot se razodevata v življenjih resničnih Jezusovih učencev, ki so se odpovedali vsemu, kar imajo, da bi mu sledili.

Danes je na svetu več kot dovolj vernikov. Bog hoče več učencev! Samo Jezusovi učenci lahko upajo, da bodo za Boga vplivali na narode.

Pred nekaj leti se je po Kitajski in nekaterih delih Azije širil smrtonosni virus SARS. Znanstveniki menijo, da so epidemijo širili »supernosilci«. Ti supernosilci so okužili na stotine ljudi samo s tem, da so bili z njimi v stiku. Kamor koli so šli, so širili virus in življenja ljudi so se za vedno spremenila.

Bog išče supernosilce evangelija! Želi si iskrene privržence, ki so pripravljeni ponesti Božji ogenj in ljubezen milijonom ljudi, ki se bodo okužili z duhovnim življenjem!

Tudi večina kristjanov na Kitajskem je bila pred letom 1950 zgolj vernikov v Kristusa in ko je nastopila vročica trpljenja, so mnogi odpadli od vere. Drugi pa so začeli resno razmišljati o Bogu in se odločili, da mu bodo sledili ne glede na ceno. Postopoma so se spremenili v učence Gospoda Jezusa Kristusa. Danes je večina kristjanov v kitajskih hišnih cerkvah učencev.

Resnični učenci so pogosto napačno razumljeni. Nanje gledajo kot na nestabilne fanatike. Pogosto se iste vlade, ki dopuščajo obstoj navadnih vernikov, ne ustavijo pred ničimer, da bi popolnoma izkoreninile vse učence znotraj svojih meja.

Verniki poskušajo slediti Bogu, vendar njihove molitve in predanost zamegljuje neodločnost. Njihove molitve gredo takole: »O, Gospod, tako slaboten sem. Prosim, pošlji mi svojo moč. Obremenjen sem z grehom. Prosim, pridi in me razbremeni.« Verniki vedno iščejo zagotovilo, da jim ne bo šlo nič narobe, če bodo stopili na pot za Jezusa. Šele ko so prepričani, da je obala čista in da se jim ne bo zgodilo nič hudega, so pripravljeni narediti prvi korak! Če kdaj zaslišijo Kraljev klic, naj nekam odidejo in nekaj storijo za njegovo kraljestvo, čutijo, da potrebujejo dodatno spodbudo, preden lahko varno stopijo na pot: »Najprej se bom posvetoval z ženo, pastorjem, vodjo in taščo, da vidim, ali jim to ustreza.«

»Učenci« imajo drugačen odnos. Boga prosijo, naj jim da le malo svoje dinamitne moči. Molijo: »O, Bog, če mi boš posodil le malo duhovnega dinamita, obljubim, da ga bom odnesel na najtemnejše mesto, ki ga bom našel, ga tja postavil in prosil, da pošlješ svoj ogenj z neba, da eksplodira.«

Bog to vedno stori. Zato se na Kitajskem in v drugih delih sveta evangelij tako hitro širi.

VSEBINA

Knjigi na pot 5
Uvod 7

1. del: Svoboda v Kristusu 11

1. Kesanje 12
2. Lekcije, ki nas jih je naučil Ezav 18
3. Odpuščanje 25
4. Ni poti nazaj 34
5. Nosečnost od Svetega Duha 40
6. Oseba, ki jo Bog uporablja 47
7. Lazar, pridi ven! 57
8. Resnična svoboda 63
9. Nejevoljen služabnik 69

2. del: Potoki žive vode 79

10. Pogumen kot lev 80
11. Posode osvežitve 88
12. Potoki žive vode 95
13. Slišati Božji glas 103
14. Resnična enotnost 109
15. Bog moči 116
16. Lekcije iz ribolova 124
17. Speča Cerkev, zbudi se! 132
18. Globalna vizija 140
19. Čokoladni vojaki 148

3. del: Vojak za Kristusa 155

20. Sprejemanje trpljenja 156
21. Moč v nevihti 163
22. Bog zavez 172
23. Delo na Božji žetvi 181
24. Suženjstvo in svoboda 192
25. Nov vinski meh 198
26. Brigada mokrih odej 210
27. Ubijalci velikanov 222
28. Čakajte na Gospoda 229

Brat Yun
ŽIVA VODA
Prva izdaja

© 2008 by Brother Yun and Paul Hattaway, originally published in English under the title Living Water. This translation in published by arrangement with The Piquant Agency.

© za slovensko izdajo: Družina d. o. o., 2024
Vse pravice pridržane.

Svetopisemski navedki so vzeti iz uradnega prevoda Katoliške Cerkve v Sloveniji (© *2024, Slovenska škofovska konferenca*).

Prevod: Janko Žagar
Spremna beseda: Janez Šket
Urednica: Mateja Kvartič Dolinšek
Jezikovni pregled: Katja Cingerle
Korektura: Lejla Križanič Krk
Slika na naslovnici: Tatjana Splichal
Oblikovanje naslovnice: D-tisk, Grosuplje
Oblikovanje in grafična priprava: D-tisk, Grosuplje
Izdala in založila: Družina, d. o. o.
Za založbo: Tone Rode
Naklada: tiskano po naročilu
Tiskano v Sloveniji
Ljubljana 2024

Vse informacije o knjigah založbe Družina
najdete na spletni strani: www.druzina.si.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-584
27-1:929Yun

YUN, brat, 1958-
Živa voda / brat Yun ; uredil Paul Hattaway ; [prevod Janko Žagar]. - Ljubljana : Družina, 2024

Prevod dela: Living water
ISBN 978-961-04-1113-0
COBISS.SI-ID 202124803

Prepričljiva pripoved o žrtvovanju brata Yuna, da bi Jezusa in Sveto pismo prinesel svetu. Doživel je mučenje, zapor in mnoge preizkušnje, ki jih je podelil v knjigi *Nebeški človek*, a še vedno goreče sledi Jezusovemu klicu in njegovi pomoči. Modrost tega pogumnega moža s prepletanjem zgodb o veri in svetopisemskim sporočilom spreminja življenja ljudi. Brat Yun poziva kristjane, naj gredo globlje v svojo vero, in pokaže, kako nas lahko Bog naredi pogumne kot leve in konča dni plašnih kristjanov.

Na zadnji, véliki dan praznika, je Jezus vstal, zaklical in rekel: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije, kdor veruje vame. Kakor pravi Pismo: ›Iz njegovega osrčja bodo tekle reke žive vode.‹«

Jn 7,37-38

»Kar se je zgodilo v Jeruzalemu na binkoštni praznik, se nadaljuje v vsej zgodovini Cerkve, na vseh koncih sveta do sedanjosti. Brat Yun je eden teh pričevalcev, ki opisuje v knjigi *Živa voda*, kako se po letu 1974 kljub preganjanju širi Božje kraljestvo na Kitajskem in po svetu. Yunova razmišljanja v tej knjigi so kot »živa voda«, ki namaka naše duše in jih oživlja.«

Janez Šket

ZALOŽBA DRUŽINA

9 789610 411130

26,90 EUR